

OAS i Lima: nya bekymmer för Washington

OAS i Lima: nya bekymmer för Washington

Tidigt på morgonen den 8 oktober avslutades den senaste generalförsamlingen för Organisationen för amerikanska stater (OAS) i Lima på temat "Tillsammans mot ojämlikhet och diskriminering".

Den här gången deltog ingen mindre än USAs utrikesminister Antony Blinken. Hans närvaro vid det regionala mötet var användbar för att förstärka de argument som USAs regering brukar framföra i denna typ av forum där dess latinamerikanska motsvarigheter möts.

Blinken insisterade därför på behovet att bibehålla de latinamerikanska och karibiska regeringarnas sammanhållning i dagens omvälvande tider, men framför allt inför eventuella förbindelser med rivaler som Kina och Ryssland. På samma sätt uttalade han sig för demokratiska regimer och mot ideologiers överlevnad, som om de nödvändigtvis skulle vara motsatta och oförenliga begrepp.

Det var därför ingen tillfällighet att Blinken insisterade på detta, inte bara genom att kritisera Kubas, Venezuelas och Nicaraguas regeringar, vilket redan är en röd tråd vid denna typ av internationella möten. Säkerligen med tanke på de politiska förändringar som skett i regionen under de senaste månaderna (och de som kommer att ske inom en nära framtid), hänvisade han denna gång till den alltmer utbredda förekomsten av "antidemokratiska ledare", som i slutändan är ansvariga för att inrätta "auktoritära regimer", även med det falska svepskälet att de har "folkligt stöd".

Blinken fruktar att allt fler regeringar i regionen ska röra sig bort från "demokrati" (eller det Washingtons menar med det) och välja en mer självständig väg (men inte för den skull i konfrontation mot USA). Blinken sade att man kommer att arbeta med sina partner, både regeringar och organisationer i civilsamhället, för att avslöja påstådda övergrepp från makthavare och folkliga ledare.

I linje med detta diskuterades också den aktuella konflikten i Europa. Blinken gratulerade OAS till att man för flera månader sedan utslöt Ryssland som observatör i organisationen och påpekade att det är mycket viktigt att alla länder fördömer de "bedrägliga folkomröstningarna" om annektering av fyra provinser i östra Ukraina till Ryssland.

För att insistera på att det rör sig om en konflikt av stora proportioner som regionen vägrar att engagera sig i presenterades ett filmat inslag med president Volodymyr Zelensky, där denne vädjade om direkt solidaritet och stöd från de latinamerikanska regeringarna. Det är dock troligt att hans omnämnande av San Martín, Bolívar och Hidalgo som möjliga anhängare av den ukrainska saken skulle, om de hade levt i dag, ha skapat förvåning, förvirring och avvisande bland mötesdeltagarna.

Utan några större nyheter när det gäller den tematiska dagordningen gjorde mötet positiva gester som behandlingen av sexuella

minoriteters rättigheter, vilket i sin tur framkallade en mobilisering av de som var emot som framställde organisationen som en fiende med slagord som "OAS: kvinnor definieras av biologi, inte av ideologi" och "OAS är ateist, den vill att du ska vara utan Gud och utan familj!?" Samtidigt är det värt att notera att man med acklamation godkände en resolution som försvarade Argentinas "legitima rättigheter" över Malvinasöarna: en rättvis hyllning och anspråk fyrtio år efter kriget mot Storbritannien.

De nya vindar som blåser inom OAS, som tyder på vissa förändringar i det interna styrkeförhållandet, visade sig i en specifik händelse som dock inte rönt någon större uppmärksamhet i den internationella pressen. Debatten kretsade kring huruvida OAS som "särskild representant" kunde godkänna Gustavo Tarre, som hittills har agerat som delegat för ledaren Juan Guaidó.

Så snart den venezuelanska regeringen lämnade OAS har Gustavo Tarre sedan april 2019 deltagit på samma villkor som övriga företrädare för de olika regeringarna, men som delegat för den "tillförordnade presidenten" genom USA (då under Donald Trump), generalsekreterare Luis Almagro och de satellitländer som godkände detta kontroversiella initiativ, framför allt från "Limagruppen". Vid den tidpunkten var det bara tio länder i det Permanenta rådet som kritiserade beslutet.

Den förnyade dialogen mellan Bidens och Maduros regeringar på grund av den globala oljesituationen efter krisen i Ukraina och sanktionerna mot Ryssland, den venezuelanska regeringens starkare ställning och en ny kris inom oppositionen, förutom en växande misskreditering av Juan Guaidó och dennes inre krets, särskilt när det gäller hanteringen av stora summor pengar, har utan tvekan påverkat denna diskussion. Till detta ska naturligtvis läggas några nya regeringar i regionen.

Förslaget om att utesluta Tarre lades fram av Antigua & Barbuda och stöddes av regeringarna i Mexiko, Bolivia och de karibiska länder som är allierade med Venezuela.

För att initiativet skulle godkännas krävdes att två tredjedelar av företrädarna godkände det, alltså 24 röster. Detta antal uppnåddes inte, det stannade vid 19 röster, vilket ändå får ses som en framgång. Ett stort antal regeringar kunde sluta upp för ett specifikt mål, som uppenbarligen skapar stor oenighet inom OAS.

Sålunda röstade representanterna för Argentina, Mexiko och Bolivia för Tarres utträde, liksom representanterna för en stor grupp karibiska länder (St. Kitts & Nevis, St. Lucia, St. Vincent & Grenadinerna, Surinam, Trinidad & Tobago, Antigua & Barbuda, Bahamas, Barbados, Belize, Dominica och Grenada). De fick sällskap av företrädare för Colombia, Chile, Honduras och Peru, och även Panamas regering.

Nio representanter avstod från att rösta, däribland Brasilien, Uruguay, Ecuador och Costa Rica. Guaidós delegat i OAS fick stöd av endast fyra regeringar: USA, tillsammans med Kanada, Paraguay och Guatemala.

Valets slutresultat måste utan tvekan ha bekymrat Washington, men framför allt avslöjar det den omvälvning som äger rum i regionen. Det är sant att alla röster för utvisning inte är "anti-amerikanska" röster, men det är också sant att Bidens anhängare har reducerats till endast tre regeringar, varav endast två är latinamerikanska.

Det var också bara några få regeringar som valde att hålla sig neutrala, bland annat Brasilien, som sannolikt kommer att byta politisk inriktning under de kommande veckorna, samt Ecuador och Uruguay, som är på samma linje som Washington, även om de är allt svagare.

I slutändan innebar omröstningen om Tarre en diskussion om den venezuelanska regeringen, dess opposition och dess internationella stöd. Det var ingen liten fråga och det var inte bara en fråga om siffror. Tvärtom gav den en röntgenbild av de politiska spänningar som finns i dag och som till och med skulle kunna förstärka den interna utredning som för närvarande pågår mot Luis Almagro för ett påstått brott mot OAS etiska kod.

Daniel Kersfeld, Página12 221015

/cv

La OEA en Lima, otra preocupación para Washington

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg **40 54 11 – 0**

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap
(150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande)

– samma swish/pg som ovan